

Izhaja dvakrat na teden v štirih izdajah, in sicer: vsak torek in petek, izdaja za Gorico opoldne, izdaja za deželo pa ob 4. uri popoldne, in stane z „Gospodarskim Listom“ in s kako drugo uredniško izredno prilogo vred po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto gld. 6—
pol leta 3—
četrt leta 1-50
Posamično številko stanejo 6 kr.

Naročnino sprejema upravnništvo v Gosposki ulici št. 9 v Gorici v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. zvečer; ob nedeljah pa od 9. do 12. ure. Na naročila brez dopolne naročnine se ne oziramo.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od „Soče“ trikrat mesečno in stane vse leto gld. 1-20.

„Soča“ in „Primorec“ se prodajata v Gorici v tobakarni Schwarz v Solski ulici in Jellersitz v Nuški ulici; — v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma in Pipan v ulici Ponte della Fabbra.

SOČA

(Izdaja za deželo).

Uredništvo in odpravnništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 9 v Gorici v II. nadst. zadoj. — Urednik sprejema listne vsake dan od 11. do 12. ure popoldne.

Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu. Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravnističu. Neplačanih pisem ne sprejema ne uredništvo ne upravnističu.

Glagoli in poslanice se računijo po pet-črtah, če tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. — Večje črke po prostoru. Naročnino in oglase je plačati loco Gorica.

„Goriška Tiskarna“ A. Gabršček tiska in zalaga račun „Soče“ in „Primorec“ še „Slovansko knjižnico“, katera izhaja mesečno v snopiščih obsežnih 5 do 6 pol ter stane vsesletno 1 gld. 80 kr. — Oglasi v „Slov. knjižnici“ se računijo po 20 kr. petič-vrstica.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

—>>> Bog in narod! <<<—

„Gor. Tiskarna“ A. Gabršček (odgov. Iv. Meljavec) tiska in zal.

Predel ali Bohinj?

(Konec).

Kar se pa rudnikov tiče, je znano, da svinčena ruda ob predelski črti več velja, kakor vse staro železo gorenjsko, katerega je v srednji Evropi že toliko, da nema skoro nobene veljave več.

Gosp. člankar očita inženirju Büchelen-u, da je ta v zadregi, kjer bi bilo treba delati primeru med bohinjsko in predelsko železnico.

Ali ni dokazal baš Büchelen v svojih proizvodih s primerljajocimi tabelami in zemljevidi o atrakcijskih okoliščinah primere vseh za drugo zvezo s Trstom projektovanih železnic na prav znanstveni, dovršeni in strogo objektivni način? — Sploh se nam pa zdi, da ne pristojta člankarju, grajati Büchelen-a radi opustitve teh ponavljanj, ker mu v enem in istem oddusku očita, da ni nič novega povedal v svojem spisu, kakor to, kar se je že stokrat ponavljalo.

Za to pa tudi mi pustimo naštevaje vseh napak bohinjске in prednostij predelske železnice — saj to čivkajo že vrabci na strelah — ter omejimo se le na opombo, da ne le da ima Büchelen prav, ampak tudi g. člankar bi moral priznati, da gre tu za pomembni razloček okroglih 23 milijonov goldinarjev, kar bi bohinjsko - karavanska železnica več stala nego predelska in pri železničnih zgradbah take velike razlike navadno odločujejo, vsled katerih bi bili toliko potovalci in trgovci, kolikor davkoplačevalci hudo zadeti. Z ozirom na to, potem z ozirom na neizogibljive prometne ovire in težavnejšo vožnjo, glede na večje klance, smelo trdimo, da bi se dosegel z bohinjsko - celovsko železnico tudi z ozirom na atrakcijo Češkega veliko slabšeji rezultat, nego s predelsko železnico in država bi bila jako nespametna, ako bi v dosegu takega slabega rezultata potrošila 54 milijonov goldinarjev, med tem ko doseže lahki za 31 milijonov goldinarjev veliko boljši uspeh. Mi svetujemo g. člankarju, naj se v prihodnje — predno zopet pomoči svoje pero v črnilo, ali bolje rečeno v žolč, da bi ga razlil čez Predel — nekoliko bolje seznanj s celo predelsko literaturo, posebno pa s spisi, zemljevidi in tabelami inženirja

Büchelen-a, ter naj se oboroži z nekoliko boljše objektivnostjo.

Slednjic se ena prošnja do slavnega uredništva:

Mestni zbori tržaški, goriški, beljaški in celo dunajski, potem tržaška kupčijska zbornica, vse občine soške, idrijske, nadiške, koritniške in sličke doline, da celo interesenti železnice čez Ture so se zadnji čas združili za predelsko železnico, sedajni železniški minister je p. adlist, enako bi morala biti z ozirom na njiju resort tudi finančni in trgovski minister, vojaštvo je opustilo svoje ugovore proti predelski železnici, kratko rečeno: vsa znamenja kažejo, da se ima v kratkem izvesti načrt o predelsko-turski železnici, ako bi pa slavno uredništvo zopet sprejemalo članke v prilog bohinjski železnici, t. j. tisti železnici, katera se zaradi previsokih Avstriji težko omagujocih stroškov od 85 milijonov goldinarjev ne more zvezati s tursko železnico, bi se netil med interesenti novi prepir in mi bi nikdar ne prišli do tako zaželjene in tako potrebne predelske železnice. Za to bi pa bilo boljše, ako bi se zavrnil g. člankar z njegovim materijalom na kako „Laibacherico“, da bi ne legel več kukovičjih jaje v predale cenjene „Soče“. Grajati je lahko, a dokazati je težko.

Akcijski odsek za predelsko železnico v Bolcu.

Opazka uredništva. — „Soča“ je glasilo vseh Slovencev v deželi, in ker je videti, da so v njej tudi ljudje, ki zagovarjajo bohinjsko železnico, ne moremo imeti nič proti temu, če se kedo ogasi tudi v prilog bohinjski črti. Da glasovom vsestransko ustrežemo, smo pripravljani priobčevati tudi protiodgovore, seveda do gotove meje!

Velika večina v deželi in tudi mi — pa je uneta za predelsko železnico, in mero-dajni činitelji, če prevdarijo povsem prav razmere v deželi, se odločijo gotovo za predelsko črto, katera tudi, skoro rečemo, gotovo proderc.

Naše učiteljstvo na Goriskem.

„Trommle die Leute aus dem Schlaf, trommle Reveille mit Jugendkraft, marschiere trommelnd immer voran.“
Heine.

Njeg. Velicanstvo, naš presviti cesar, je potrdil postavu, vsled katere se državnim

kameniti stebri iz sivega kamena, globoko izrezani.

Predno mine dan, koliko pogledov bo počivalo na njih! To je namreč prvi cilj, začetek in ob enem konec dirke. Pred njo, bliže gledalcev, stoji oltar, pripravljen za zažiganje darov. Za podnožjem in oltarjem, pregrajajoč središče pozorišča, se razteza zid, „spina“ imenovan, od deset do dvajset stopinj širok, od pet do šest visok in dolg nad dve sto laktov. Pri drugem njegovem koncu se dviga drugo stajalo s tremi stebri, naznačujoče drugi cilj.

Vozovi dospó na pozorišče na desni strani od prvega cilja ter imajo ta zid na levi strani. Drugi zid, petnajst stopinj visok, z ograjo, podobno oni, katera se nahaja nad hlevom, opasuje obod pozorišča, v tem zidu se nahajajo trije vhodi; dva na sever in jeden na vzhod. Ta poslednji, vkusno izrezljan, se imenuje „slavolok“, kamor po končani borbi zmagovalca v vencem na sencih v slovesnem sprevedu spremijo.

Na zapadnem koncu, naravnost pred odrom, se ograja zgiblje v polukrog ter drži dve veliki galeriji s prirejenimi klopki za prostake. Na teh sedežih je videli množico oživljenih lic in raznobarnih krojev.

Trombe zadone in v tolpi zavlada molčanje. Vsi upro oči in so pozorni.

Na vshodu, za Pompejskimi vratmi, se

uradnikom povišajo plače 1. oktobra t. l. Povišajo se plače od 11. do končanega 6. činov. reda in sicer od 2 do 400 gld. — To je res krasno in mi našim uradnikom to povišanje privoščimo iz celega srca, saj je 20. septembra t. l. pisal o tem povišanju neki nemški list. „Die Sehnsucht Tausender von Staatsdienern ist erfüllt, in ungezählte Familien, die unter der harten Noth der Zeiten schwer gelitten, ist ein heller Strahl der Freude gelitten, ist ein heller Strahl der Freude geworden. In dem grenzenlosen Kummer dieser unglücklichen Tage hat der Kaiser die Ruhe und Festigkeit des Sinnes gefunden, nur die sehnsichtig erwartete Einlösung eines Versprechens herbeizuführen, das vor langer Zeit der Staatsbeamtenschaft erteilt worden war.“ — „Am 1. Oktober wird die Erhöhung der Beamtengehälter zur Wahrheit geworden sein, am Beginne des nächsten Monats werden unzählige Väter gehobenen Herzens heimkehren, um Frau und Kind zum erstenmale den reicheren Lohn ihrer treuen Dienste mitzubringen. Wie werden die Augen leuchten, wenn die Familien das greifbare Unterpfand einer gedeihlichen wirtschaftlichen Lage in Händen haben werden! Wie viele Dankgebete werden zum Himmel steigen, um den Segen herabzuflehen auf das Haupt des grossen Dulders und Wohlthäters, der in seinem Seelenschmerz keine andere Sorge kennt als das Glück seiner Völker!“ — To so lepe besede, ki prihajajo našemu uradništvu baš o pravem času.

Kaj pa mi ubogi ljudski učitelji — trpini? Kedaj zasije nam zarja boljše bodočnosti? Ali smemo tudi mi upati na boljšo bodočnost? Ali smemo mi upati, da se nam plače povišajo? Našim kolegom, ki so v državni službi, se to sedaj — 1. oktobra — izpolni. Nim kot državnim učiteljem, imajo čim plačt 11., 10. in celo 9. činov reda, so plače povišali. In nam ljud. učiteljem? Mi, ki moramo s 400, 500 in 600 gld. živolariti, nam se ne kaže boljša bodočnost. Nam ne prisije se resilna zvezda. In vendar imamo mi baš take potrebe, kakor oni. Mi imamo tudi baš take družinske razmere, kakor naši državni kolegi. Poleg tega imamo mi baš take izpite in baš tako sposobnost, kakor oni, a še vedno stojimo glede plače skupaj na lest-

oglasé zveneči glasovi, spremljani z godbo. Tu vstopijo v procesiji peveci, pričenjajoči slavnost. Pretor, ravnatelj igre in drugi uradniki stopajo za njimi. Vsi imajo vence na celih. Dalje neso duhovniki kipe bogov, a za njimi gredo borilci, vsakteri v kroju, v kakoršnim se bo boril na pozorišču.

Procesija gre polagoma čez pozorišče. Množica izraza svoje strmenje s kričem, ki se dviga in pada, podoben vodi, ki vdarja ob stene plavajoče ladje.

V vsem tem šumu in trušču so samo kipi bogov ostali nemi in malomarni.

Rokoborce množica toplo pozdravlja; ni ga namreč nobenega gledalca, ki ne bi stavil na nje. Imena ljubljencev se čujejo med množico, ki siplje na nje cvetice in vence.

Toda že sedaj je moči zapaziti, da največje radovednost in vneto vzbujajo dirke s kolesarji. Tu je bilo videti sijajne vozove, nenavadno zale konje, pa tudi dično opravljene voznike. Oblečeni so v kratke tunike brez rokavov, iz najtanjše volne, iz te barve, katero nosijo njihovi privrženci. Vsak izmed njih ima jednega tovariša, samo Ben-Hur — gotovo vsled nezaupnosti — vozi sam. Vsi drugi, razun njega, imajo na glavah čelade.

Gledalci vstanejo s klopij, trušč postaja večji, čujejo se celo glasovi žensk in otrok.

Z balkonov sipljejo na vozove vence. Konjem se širijo nosnice, dvigajo nazaj glave,

vici slug, orožnikov in financarjev. Da — poslednji so o zadnjem času se bolje plačani kakor mi. — Baš tako tudi orožniki.

In kedaj pride za nas rešitve dan? Mnogo let že moledujemo, pa vse zaman. Naš klic je glas vpijočega v puščavi. — Pa vsaj solske oblasti, videče naš tužen stan, bi se morale za nas potegniti, ako nas deželni zbori nečesto slišati. — Zakaj ne stopi visoki c. kr. deželni solski svet v inicijativo, ter pojasnuječ na merodajnem mestu naše tužno stanje, prosi ali zahteva za nas povišanje plač? — Ali bi ne bilo umestno, da letos ob 50 letnici Nj. Vel. presvitelega cesarja našega tudi nam ubogim trpinom povišajo plače, kakor se je to zgodilo našim državnim kolegom? — Mislim, da imamo mi pravico do tega, saj pravi § 55 solske postave z dne 14. maja 1869. l., da mora imeti učitelj tako plačo, da on z družino lahko izhaja in stanu primerno živi. Kako je pa možno živeti primerno in svojemu stanu dostojno z dohodki, kakor jih imamo sedaj? — To je nemogoče. — Zato trkajmo in trkajmo in odpreti se nam mora. Ako nas ne marajo slišati in poslušati, obrnimo se do Njeg. Velicanstva — presvitelega cesarja našega in položimo mu v deputaciji osebno ob priliki 50 letnice pod prestol ndano in ponižno prošnjo v posebni spomenici, o kateri naj se jasno razloži naše tužno stanje. — Prosimo Njeg. Velicanstvo naj v svoji povsod znani pravičnosti ukreniti blagovoli, da se nam primorskim učiteljem in učiteljicam plače primerno povišajo, kakor se je to zgodilo c. kr. uradnikom. — Merodajni krogi bodo morali našo prošnjo upoštevati, ko bode dohajal migljaj od najvišega mesta — od Njeg. Velicanstva. — In gotovo nam bode pomagano, ako tako ukrenemo. Tako bodejo praznovali — četudi žalujoc po prebitki izgubi Nj. Velicanstva presvite cesarice — 50 letnico cesarja našega in ta dan bodemo mogli z zlatimi črkami zapisati v svojo kroniko. Tedaj nikakor ne držimo križema rok, ampak delajmo neutrudljivo, da se to izvrši. Zato pa: „Trommle die Leute aus dem Schlaf, trommle Reveille mit Jugendkraft; marschiere trommelnd immer voran“ — piše Heine. — Tedaj na noge!“

da se ti zdi, da vedó takisto dobro, kakor njihovi gospodarji, da tudi njim velja skazovana čast.

Ves cirk je kakor prižasta preproga, utkana iz peterih barv. Tu ni videti nobenega gledalca, ki ne bi nosil barve: ta ima zeleno, oni žolto, drugi zopet višnjevo, toda večina gledalcev se deli na bele in škrlataste z zlatom.

Na novodobnih dirkah pridobivajo pri stavi privržence vrline konj; tu nasprotno pa igra narodnost voznika poglavitno ulogo.

Ako sta Sidonek in Dikeas iz Bizantije imela le malo privržencev, je bilo temu krivo to, da je le mala peščica njihovih rojakov sedela na klopek.

Grkov je bilo več. Ti pa so se delili na zelene, ki so držali z Atencem in na žolte, ki so stali na strani Lisipusa iz Korinta.

Maloštevilni bi tudi bili privrženci škrlata z zlatom, ako bi prebivalci Antijohije, znani po svoji dvorljivosti, ne bili deli nase barv ljubljence Rima.

Ostali so samo prostaki, Sirijci, židje, Arabci. Ti, zaupajoči povsem sejkovi četvorki ter ob enem sovražeci Rimljanem, katerim so vneto želeli poraz in ponižanje, so deli na-se belo barvo. Njihova stranka je bila brez dvoma najglasnejša in najštevilnejša.

Hrup je naraščal sorazmerno s tem, za kolikor so se vozovi približali k s t a d i o n u.

— 76 —

BEN-HUR.

Roman iz časov Kristusovih.

ANGLEŠKI SPISAL LUDVIK WALLACE

Poslov. Podravski.

(Drugi zvezek).

(Dalje).

PETA KNJIGA.

Nad visokim podzidanim obokom, „Pompejska vrata“ imenovanim, je bil napravljen oder, sijajno ozalšan z znamenji in prapori; ta prostor je zasedel konzul. Na obeh straneh oboka so se nahajali konjski hlevi, carceres imenovani, ki so bili sedaj zaprti na okovanih podbojih. Nad njimi se je raztezala ograja iz stebriča, tvoreča balkone; ona je obkoljevala gledališčne sedeže, na katerih so sedeli velikaši v sijajni obleki. Ves ta del cirka je bil zavarovan pred solnčnimi žarki s škrlatastim nebom (velarium). Na desno in levo so bili glavni obširni vhodi s hrastovimi vratmi. Temu nasproti se je razgrinjal orjaški prostor v obliki pakroga (elipse), pokrit s tankim helim peskom, tako imenovano pozorišče.

Tu bi se imele vršiti vse igre, izvzemši borbe pešcev.

Odru nasproti se je dvigalo mramornato stajalo in na njem so stali tri nizki

Tako pišejo nam iz učiteljskih krogov, kateri baš na Goriškem neizmerno trpe, stoječi pod vplivom na sploh zamotanih razmer v deželi, terorizma in pa osebne neodločnosti.

Poleg drugega neobhodno potrebnega je gmotna stran v življenju tista, ki drži človeka pokonci. Če ima človek gmotne skrbi, ne more tako delati in opravljati svoje službe, kakor pa jo opravlja, ako mu ista daje pripomočke dostojnega življenja. Vse drugo je, če človek nima gmotnih skrbi; čim manj je teh, tem lažje in tem bolje se more držati svojega poklica, more napredovati z duhom časa ter biti kos svoji nalogi v vsakem slučaju svoje dolžnosti. Če pa tega ni, če more človek vedno le misliti na svoj bori kruhek, če mu nedostajajo sredstva za najvitalnejše reči, tedaj je umevno, da ne more napredovati, umevno je, da mora zastajati in s tem trpi tudi poklic. — Poglejmo naše učiteljske razmere na kratko.

Učitelj je revež. Sluge, orožniki itd., vse, vse je bolje plačano od učitelja in vendar mora učitelj, predno pride do svoje stopinje ter do skrajno borne plače, dolgo let trgati hlače po šolskih hlopeh, napraviti mora srednješolski izpit in potem se mu pa prične življenje, kakor v raju!! Pregarjan, zasledovan, piča plača, katera se niti ob pravem času ne izroči učitelju, ker običajno po davkarjih okoli prvega dne v mesecu za „učiteljsko moč“ zmarija denarja, če se oženi, in to se skoro mora, če hoče na deželi približno posteno živeti, nastane pomanjkanje, katero rodi poniževanje, nedostojno stanje, pride položaj, da učitelj, če se tako želi in ima dobre namene ter se zaveda svojega poklica in tudi izpolnjuje dolžnosti, da vendar počasi zastaja, privadi se potrpežljivosti, ki mu preide v kri in meso, in konec je tak, da se govori o njem z neposebnim spoštovanjem kot o „našem šomastru“, omikanci pa ga zmerjajo z „landprofesorjem“.

Zalostno, a resnično!

In kako narediti konec temu. Goriški deželni zbor ni sposoben za delo, ker ob nagajivosti in zlovolji Italijanov tam ni prostora za slovenske težnje. Kje torej, pri pristojnih oblastih? Tudi ne, ti skušajo če se le da, potolažiti učitelja tako ali tako, vrže se par fraz o boljši prihodnosti, ne stori in vsled tega ne doseže se pa nič.

Še bi imeli napisati na dolgo in široko, ali pustimo za danes, rečemo le, da nas veseli klic iz učiteljskih krogov, ki pozivlje vse učitelje na skupno delo. Da, to je edina pot, po kateri se da kaj doseči. Kadar bodo učitelji organizovani ter bodo stali tu kot en moč, ki store na merodajnih mestih odločne korake s samozavestnim nastopom in nevstrašnim zahtevanjem, tedaj se bo dalo kaj doseči, drugače pa nič.

Klic, naveden gori, naj velja vsem učiteljem vkupno, onim, ki se tolažijo v potrpežljivosti: „bo že bolje, bo že bolje“, kakor onim, ki so pripravljene že, storiti odločne korake. Le ti zadnji naj bodrje tudi zaspance do trdne organizacije za skupni splošni blagor učiteljstva, od katerega blagra znaten del pripade potem tudi ljudski soli in pouku v

Pri drugem cilju, pri vznožju galerije, kjer ni videti druge barve, nego belo, vlada največji trušč.

„Messala! Messala!“

„Ben-Hur! Ben-Hur!“

„Na Baha! kako je on zal!“ kliče ženska, čije sočutje do Rima izraža barva traka, ki ga ima vpletene v lase.

„A kakšen voz!“ dodá njena sosedá, „samo zlato in slonova kost. Naj mu Jupiter podeli zmago!“

„Sto šekeljev na žida!“ oglási se za njima oster, presunljiv glas.

„Ne prenašli se“, pomirja govorečega nekdo drugi. — „Otroci Jakoba se ne odlikujejo v teh poganskih zabavah, prokletih od Gospoda.“

„To je res! Toda, ali si že videl kedaj hladnokrvnejšega, v samega sebe bolj zaupajočega borilca? In kakšna moč!“

„A kakšni konji!“ kliče tretji.

„Trdijo“, dodá četrti, „da mladi Izraelc pozná vse zvižče Rimljanov.“

„A poleg tega“, omeni neka ženska, „je še celo zaljši od Rimljana.“

„Sto šekeljev na žida!“ kliče glas za njimi.

„Ti si bedak!“ odgovori mu mešan iz Antijohije s prednje klopi na balkonu. „Ali še ne veš o stavi? Postavili so petdeset talentov, šest proti jednemu, na Messalo proti židu!“

istej. Na dan! — „Pomagaj si sam, in Bog ti bode pomagal!“

Domače in razne novice.

Imenovanja in promeščenja. — Sodnim adjunkti sta imenovana avskultanta dr. Karol S. ter za Tolmin in Rik. Fornasari za Krk.

Prizivno sodišče je imenovalo diurnista Franca Čarga kancelistom pri okrajni sodnji v Kanalu ter premostilo sodn. kancelista Andr. Jamška iz Sezane v Ajdovščino.

Smrtna kosa. — Umrli je v nedeljo ob treh popoldne na svojem posestvu v Ogleju nagloma dr. Mila Hentschel pl. Wildhaus v starosti 80 let. Bil je prvi podpredsednik veter. društva in mož poštenjak. Naj v miru počiva!

Deželni zbor goriški. — Zadnja seja deželnega zbora je bila v petek zvečer. Napovedana na 5. uro se je pričela šele ob 6.40. V dvorano je vstopil najprvo nadškof in knez dr. Jak. Missia, za njim deželni glavar, Franc prof. Coronini, dvorni svetnik vitez Bosizio kot zastopnik vlade in za njim vsi italijanski poslanci, slovenskih ni bilo.

Po prečitanem zapisniku v zadnji seji je povzel besedo deželni glavar ter se spominjal ranjega nadškofa in kneza dr. Alojz. Zorna. Poslanci in občinstvo so govor poslušali stojč.

Potem so prišle na vrsto tri dolge interpelacije, naperjene vse proti Slovincem. V prvi je pripovedoval dr. Verutti, da slovenski poslanci s svojo abstinenco spravljajo ob ugled deželo, da škodujejo njej na sploh itd., vse je tako lepo zavito, da človek misli, kdo ve kako dobri ljudje so ti Italijani ter kako zlobni Slovinci, ki „nočejo“ v deželni zbornici delati na korist deželi!!

Za dr. Venutijem je prišel dr. Marani, ki je v posebni interpelaciji nakopil obrekovanj in lažij, namenjenih, da strmoglavijo slovensko mestno solo v Gorici.

Kot „der dritte im Bunde“ se je oglašil dr. Verzeznassi z interpelacijo, v kateri govori po svoje o zadnjih izgrelih. Mislili smo, da čita „Piccolo“. Bila je interpelacija za lahono tako imenitna, da so na koncu, ko jo je prečital, ploskali ter potem ostentativno odšli iz dvorane.

Deželni glavar je rekel, da ploskanja ne trpi ter bi moral dati izprazniti dvorano, ako bi se isto ponovilo.

Potem je dr. Verzeznassi kot poročevalec čital predlog deželnega zbora o načrtu zakona, po katerem bi se oprstila vseh doklad, podvrženih pristojnosti deželnega zakonodajstva, osebna dohodarina ter oprstili dvorni, državni, deželni uradniki in oni javnih zalogov, kakor tudi dušni pastirji od doklad na plačarino. Iz predloga je odpadel drugi odstavek, kateri je nekako ponavljanje besed v začetku zakona ter bil sprejet v drugih točkah.

Potem so imenovali 4 ude v deželno komisijo za odmero obrtniškega davka in 4 namestnikov. Izvoljeni se bili udom: Bolko Leopold iz Črnič, Drossi Josip iz Červinjana, Seitz dr. Ed. in Tonkli dr. Nikolaj v Gorici. Namesnikom; Cristofoletti Jakob v Gorici, Mozetič Fran v Renčah, Muha Anton v Lokvah in Sarcinelli Peter v Červinjanu.

Temu je sledilo imenovanje 8 udov v prizivno komisijo za odmero osebne dohodarine in 8 namestnikov. Imenovani so udom: Abram dr. Josip v Gorici, Casagrande Angelo v Ajdovščini, Kocijancič Andrej v Podgori, Locatelli bar. Mihael v Korminu, Lazari Guido v Ajelu, Grabhovit

„Ha! ha! ha! Ti osel antijohijski, nehaj rigali! Ali ne veš, da to stavi sam Messala?“

In tako se je nadaljeval razgovor in pričkanje.

Ben-Hurova želja se je izpolnila.

Ves vshod je imel obrnjene svoje oči na njegovo borbo z Messalo.

XIII.

Odrinejo.

Okolo tretje ure, po novodobnem računu, je bil prvi del vspelega končan; ostala je še samo dirka z vozovi.

Pretor, ne pozabivši na ugodnost občinstva, je ukazal, da mora v predstavi nastati odmor. Vomitória so se odprla na stečaj in kdor je hotel, je hitel k stebriču, kjer so se nastanili prekupniki s sadjem in hladilno pijačo.

Drugi so zevali, pogovarjali se med seboj ter pregledovali svoje tablice.

Občinstvo, brez ozira na druge razlike, se je delilo sedaj na te, ki so dobili stave in na one, ki so jih zgubili.

V tem odmoru med dirko se se jeli shajati gledalci, ki so prišli gledat samo borbe z vozovi. Med njimi so bili Simonides, Baltazar in sejk Ilderim.

Ko so stirje kr. pki sužnji prinesli na sedežu trgovca, so se oči vseh obrnile nanj.

Nekdo v tolpi je izrekel njegovo ime, drugi je ponovil in tako je ono slo od ust do ust po vsem gledališču.

Adolf v Ronkah, Pajer dr. Al. in Tonkli dr. Josip v Gorici. Namesnikom: Chiozza Jos. v Škodavski, Claricini pl. Ed. v Romansu, Fabris marki Angelo v Biljah, Godina Danijel v Ajdovščini, Hmelak Fran v Lokavcu, Lapanja Ivan v Kobaridu, Perko Maks. v Gradišči ob Soči in Cotič Josip v Cerovem.

Deželni glavar je potem zaključil deželni zbor na običajen način.

Nadškof in knez je omogočil s svojo prisotnostjo zadnjo sejo deželnega zbora. — V isti se je v nesramnih interpelacijah, polnih naravnost iz trte izvitih lažij, polnih obrekovanja in srda, blatil in zalil slovenski narod iz laških ust, a ne le narod, tudi slovenska duhovščina.

Nadškof in knez je videl in slišal, kako prezirljivo smehljajoče je župan Venuti čital svojo interpelacijo, v kateri je zavrčal vso krivdo gledé na neznosne razmere v deželi edino le na Slovence in na slovensko duhovščino na sploh. Videl in slišal je nadškof in knez, kako je gorel strasti dr. Marani, čitajoč svojo interpelacijo, naperjeno proti slovenski mestni soli v Gorici. Na najvišjih mestih že so se odločno izrekli, da mora biti v Gorici slovenska mestna sola, mesto pa ni hotelo ničesar storiti in tako je vlada sama vso reč vzela v roke ter odredila za vzdrževanje sole vse potrebno, kakor smo zadnjič povedali. Kljub temu interpelacija, v kateri najdeš o Slovincih vse drugo, samo resnice ne!

Interpelacija dra. Verzeznassija obsega na dolgo in široko popis zadnjih izgrediv v Nabrežini, Devinu itd.; pripovedoval je, kako divjaki do so Slovinci, kako vse grozno je bilo po označenih krajih, a zamolčal je modro izgrede po Furlaniji, pozabil je na umor v Ronkah in ni se hotel spominjati, kako splošen odpor po celi Furlaniji je nastal proti Italijanom iz kraljestva, ni hotel povedati, da so v Nabrežini solidarno postopali Slovinci in Italijani proti onim iz kraljestva, lepo zamolčal je, da so izgreli italijanskega izziva v Trstu, da so se tam Italijani sami prvi dvignili proti „svojim bratom“ iz prekoluzke domovine, vse je letelo le na Slovence. In zraven dr. Verzeznassi ni pozabil udariti po slovenski duhovščini. Smešil je župnika iz Renč in Gorjanskega radi njihovih propovedelj povodom žalostnega dogodka. Za to je žel smeh pri italijanskih poslušalcih, navzočih v zbornici, in ko je nehal čitati, so mu ploskali.

Nadškof in knez je omogočil, da se je vse to godilo v zbornici.

Ne vemo, kakšni so bili nagibi, po katerih se je odločil nadškof in knez iti v deželno zbornico. Ali se je hotel na lici mesta sam prepričati, kako delajo italijanski poslanci v deželni zbornici, ker je njihovo postopanje res tako, da človek ne more verjeti poročilom, ako se sam o istini ne prepriča; ali pa se je morda udal italijanskemu vplivu ter je stopil na stran sovražnikov slovenskega naroda?

No „Piccolo“, najnesramnejši židovski list pri nas, že triumfuje ter pravi, da tisti nadškof in knez, ki je pred par dnevi prisegal v slovensčini, je uničil s svojo navzočnostjo v deželnem zboru vse nade Slovencev. Pravi, da vlada ima nadškofa in kneza na svoji strani ter da radi tega more sklicati deželni zbor, kadar hoče, brez Slovencev, katerih sploh potreba ni, tako da morejo brez njih s pomočjo nadškofa in kneza Italijani gospodariti v deželi.

„Piccolo“ poje priznanje in slavo novemu nadškofu in knezu!!!

Ne moremo si misliti, pregrozno bi bilo, zdi se nam sploh nemogoče, da bi se bil nadškof in knez odločil vkupno z Italijani proti slovenskim poslancem. Ne moremo ve-

Nekateri so se vpenjali na prste, da vidijo človeka, o katerem so krožile čudne pripovedke, razglasajoče nenavadne uspehe in strašne nesreče.

Spoznali so in vneto pozdravili tudi Ilderima. Toda nihče ni poznal Baltazarja, niti dveh žensk, pokritih z gostimi pajčolani, ki sta se nahajali v njuni družbi.

Ljudje so se njim umikali s spoštovanjem: vratarji so njim pokazali sedeže z mehkinimi vajsnicami pri ograji.

Ženski sta bili: Estera in Egipcanka. Prva je zrla prestrašeno pred se, zakrivaje se še skrbnejše z zavojem; druga nasprotno je odgrnila pajčolan ter se ponosno in malomarno ozirala naokrog, le malo marajoča za to, da je njena lepota vlekla na-se oči vseh.

Približal se je že toliko vneto pričakovani trenutek dirke z vozovi. Nekoliko sužnjev je stopilo na pozorišče ter od balkona nad stolalom prvega cilja razpenjalo motvoz, po barvan s kredo.

Ob enem je dospelo šest ljudij pred Pompejska vrata ter se nastanilo pred hlevom.

„Glej, glej!“ se začuje klic, „zeleni grek četrtemu številu na desno?“

„A Messala? Da, on stoji pred drugo številko.“

„A Korintinec? ...“

„Poglejte bolega! Prešel je na drugo stran. Obstal je pri prvi številki. Da, glej! prvo številko na levi strani! ...“

rovati, da bi on kot tako visok cerkveni dostojanstvenik s tako vzvišenim poklicom šel v boj z Italijani proti že tako zatiranim Slovincem v Primorju!

In če bi to storil, če bi se dal ujeti na laske limanice ter bi pomagal tlačiti Slovence na Goriškem v družbi z Italijani, tedaj pač bi se nam jasno pokazalo, da ni smeti verovati v vzvišene poklice in v visoka cerkvena dostojanstva, tedaj bi morali reči, da je vse hinavščina, katera bi se skrivala pod najdragocenejšo cerkveno obleko.

Ni še povsem jasno, pri čem da smo z novim nadškofom in knezom, nočemo obsojati prezgodaj, rečemo le, da je on sedaj spoznal, kako stojé reči pri nas. Sedaj vé, kako si ima uravnati svoje delovanje in po delih prihodnosti bode tudi sodil slovenski narod o njem!

Jedno uro in tri četrti je preteklo, predno se je pričela zadnja seja deželnega zbora, ki je bila določena na 5. Kaj so se pomenkovali tačas italijanski poslanci in nadškof, tega ne vemo, godilo se je pa tačas za vratni deželne zbornice gotovo kaj važnega in morda tudi kaj usodepolnega za slovenski narod.

O tem nas podučí prihodnost!

Glas iz Gorice. — Upliven mešan nam piše: „Gospod urednik! Dasi je knez in nadškof omogočil zadnjo uprav škandalozno sejo deželnega zbora, vendar ne bodimo še prestrogi v sodbi in zlasti se ne obsojajmo! Slovinci smejo upati, da nadškof je zdaj spoznal to lažiliberarno lasko bando, s katero je nemogoče vsako skupno delovanje, in sad tega spoznanja bo, da tem hinavcem in ližuonom ne bo več držal zaklja, ko bodo kradli pošteno ime slovenskemu narodu. Res je, da s svojim vstopom v deželni zbor je vničil veljavo abstinence slovenskih poslancev, in res je, da so lahoni izkoristili njegovo navzočnost za škandalozne interpelacije, tola vse to odvaga dejstvo, da je spoznal to lasko sinjorijo, ki je vladi bolj pri srcu nego pošten in lojalni slovenski narod.“

Česa nam najprej treba? — V pogovoru slovenskih poslancev z ministerskim predsednikom se je govorilo o enakopravnosti slovenskega jezika in o drugih lepih in potrebnih rečeh. Toda na najnujnejše potrebno so menda pozabili, namreč: da bi se odstranili iz nase dežele tisti navihani in nam zagrizeno sovražni zatiralci, ki liki srednjeveški roparski princiki in grofici razširjajo le strah in grozo po deželi. Ti največji kalilci miru in zadovoljnosti v deželi naj se najprej odstranijo! Proč z njimi! Polem se obrne na bolje v marsikaterem pogledu.

Ubogi Dante. — Nedavno je pisala „Sentinella“, da je v Dolenjah ob laški meji na slovensko vprašanje nekega dostojanstvenika odgovoril nekdo, da v Dolenjah tega jezika (lingua esotica) ne poznajo, temveč da govore od pantiveka jezik Dantejev.

Vprašanje je, če je sploh res, kar poroča „Sentinella“, in če je res, bi se Dante, če bi vedel, da se kak renegat, ki „tolče“ furlanščino, nauj sklicuje, od zgražanja obrnil v grobu.

Seveda: Dolenje, saj je tudi imé italijansko, torej umevno, da bivajo tam sami Dantejevi potomci „puro sangue“.

Ti ljudje si domisljujejo vse mogoče neresnične reči, lagati znajo pa tako, da svojim lažem že sami verjamejo.

Lepaki po ulicah, ki so razglašali cesarjevo zahvalo, niso našli milosti pri goriških barabah v raztrganih in finih hlačah. Tu so prečrtali slovenski in hrvatski tekst, tam so odrgali slov. in hrv. ter nemske besedilo, na tretjem kraju so odrgali lepak tako, da je ostala vidna samo blažena italijansčina itd., kakor znajo lahončki v Gorici.

Nobena reč jim ni sveta in svete jim tudi niso besede, katere je cesar v svoji žalosti dal razglasiti svojim narodom v vseh jezikih. Tako spoštujejo te barabe cesarjeve odredbe, s takim počenjanjem pa tudi kažejo, koliko je bil vreden njihov „lutto nazionale“.

Kaj pravite, ali je sl. redarstvo našlo katerega izmed onih, ki trgajo omenjene lepake?!

Italijanski podjetniki — kakor piše „Karlja“ — nameravajo, izseliti se iz slovenskih krajev ter se nastaniti tam, kjer bodo varni v vsakem pogledu.

Mi vemo, da se mirnim Italijanom in drugim inorodcem med Slovinci nikjer ne zgodi nič hudega, ker je znana slov. potrpežljivost v vsakem pogledu, da jo tuji vedno le izkoristajo v prid sebi in v škodo Slovincem. Če gredo italijanski podjetniki in z njimi vsi Italijani iz slovenskih krajev, Slovinci jih ne bodo pogrešali, temveč jim porečejo: z Bogom; pač pa se bo Italijanom zdelalo po slovenskih močeh, katere se dadó tako lepo izkoristiti, in tožilo se jim bo tudi po slovenskih groših, ker med Slovinci se da za kaj služiti, a drugodi pa je drugače.

Današnja obravnava na utok proti zaplembi našega lista št. 63. je bila imenitna. Predsednik Zórrer jo je pričel in tudi skončal v Italijanskem jeziku. Zastopnika lista, našega šefa, ki je protestoval koj spočetka proti takemu postopanju, je predsednik zavrnil prav neuljudno: Tukaj ni uredništvo „Soče“. Ko je prišel zastopnik lista vendar do besede ter je svečano protestoval ter izjavil, da taki obravnavi ne more prisostvovati, mu je predsednik Zórrer rekel zaničljivo: Lahko greste, kamor

hočete! Zastopnik se je odstranil in obravnava se je končala brez njega.

O teh prelepih razmerah je uredništvo brzojavnišvom potom obvestilo ministrskega predsednika, justičnega ministra in vse tri slovanske klube desnice ter protestovalo proti takim razmeram.

Poslanci, ki krpajo na Dunaju ravnopravnost, vidijo, kako se ista izvaja in kako nas teptajo.

Miserere — poveč na Placuti, o katerih smo poročali, da so v tednu žalosti peli pod črno zastavo, so naznanili redarstvu, katero je kaznovalo dva, in sicer enega 48 ur zapora, drugega pa na 5 gld. globe, oziroma 24 ur zapora.

Nekaj o šolskih razmerah v gorškem okraju. — Nekdo nam poroča: Ločnik se že nekaj let sem poganja z vsemi silami za zgradbo šole v Ločniku. Človek, ki ne pozna naših šol, razmer, bi si lahko mislil, kdo ve, v kako slabih prostorih je nastanjena sedaj laška učilnica v Ločniku. Toda temu ni tako! Le laška predrznost in nadutost je vzrok takemu, uprav strastnemu pogajanju.

Poznam učne sobe v Ločniku in priznati moram, da začasno popolnoma odgovarjajo svojemu namenu. Koliko na slabšem je učna soba slovenske šole v Ločniku! Za to šolo bi bilo potreba poskrbeti drugo učno sobo, a laške prenapeteže enkrat za vselej po službi zavrniti, dokler se naše šolske razmere ne zboljšajo. Koliko slovenskih učilnic je v mnogo, mnogo slabšem stanju in vendar pri obstoječih razmerah ni pomoči!

Le pogledite vi, laški prenapeteži, v bližnje Vipolže in potem odgovorite po vesti, kje je potrebnejše šolsko poslopje pri vas ali tam? Oglejte si šolske prostore v Kojškem, v Grgarju itd. in če imate dušo, gotovo se sami odredete svoji neopravičeni zahtevi na korist omenjenim krajem! In nota bene, še v one popolnoma neprimerne prostore ni mogoče sprejeti vseh otrok; tako n. pr. pohajkuje v Kojškem že dve leti sem po 40 otrok brez pouka radi pretisnih š. prostorov. Lahki v Ločniku bi morali le hvaležni biti slovenskemu okr. š. svetu, ki tako očetovsko za vas skrbi (vi imate petrazrednico, dočim je nima nijedna slov. občina v okraju — to je maščevanje za slov. šole v Gorici!) Sicer so pa vaši voditelji, laški dež. poslanci, ki v dež. zboru ne marajo glasovati s slovenskimi poslanci za ustanovitev deželnega šolskega zaloga, največ krivi tem žalostnim razmeram. Z njimi se treba zmeniti.

To sem napisal v pojasnilo in blagovoljno ravnanje č. g. zastopnikom okr. šolsk. sveta, ki razmer nočejo poznati. Predno se odločite za zgradbo nove šolske hiše v Ločniku, prepričajte se, kje je večja potreba, doma ali tam! Toliko za danes.

Vrasne diplome za častne občane in druge podobne svrhe imamo zdaj v večji meri na izbero. Tudi cene smo nekoliko znižali, da ne more tekmovali z našo tiskarno noben podoben zavod.

Italijane zapirajo. — V Zürichu v Švici so zaprli 2 anarhista, Italijana. Oba sta imela pri sebi nabit revolver in 50 patron, kakor tudi anarhistične spise.

V Carvinjanu v Furlaniji so zaprli italijanske anarhista Carla Corettija radi razžaljenja Veličanstva. — In v Gorici so zaprli radi govoričenja o smrti cesarice tistega znanega brivca Goisa, po domače Ballabena, zaradi katerega je kar celo število Solkanecv slo v luknjo. Gois, anarhist?!

Ali se usoda maščaje? „Slovenski Narod“ piše: Skoro ga ni dneva, da bi listi ne poročali o aretovanju laških delavcev radi žaljenja veličanstva. Aretovanih je bilo že toliko Lahov, da je pač iz tega dovoljeno sklepati, da mora mej laškimi delavci, ki žive v naših pokrajinah, biti precej anarhistov. To seve na izvestne kroge ne bo prav nič uplivalo. Gotovim ljudem je se anarhist, da je le Lah, veliko ljubši, kakor avstrijsko misleč Slovenec.

Iz Šempaske županije pišejo nam: „Občinske volitve pri nas bi morale biti že dne 10. aprila t. l., pa jih še sedaj ni. Šla je radi tega pritožba na okr. glavarstvo, katero je odredilo, da se morajo razpisati občinske volitve. Ali županstvo je na čredbo okr. glavarstva v seji sklenilo, zopet odnesti volitve kljubu ukazu istega. Pa je šla zopet pritožba na okr. glavarstvo, sedaj ne vemo, kaj oni ukrene, da pridemo do novih občinskih volitev, katere se zavlačujejo tako dolgo.

Menda bi nekatere bolelo, zapustili staršinske stolice“.

Iz Vitovelj. — Nekdo nam poroča: „Pri nas je omožena neka ženska, doma ne daleč od našega kraja, ki je pred časom služila v Trzinu. Tam se je privadila živzga-jočih furlanščini in se sedaj, ko biva zopet na rodni tleh, se jej zdi tisti jezik tako imeniten, da moli v cerkvi na italijansko knjigo, čeprav italijanščine ne zna. Drugi ljudje se jej smejejo in jo pomiljujejo, ker noče moliti Boga v materinem jeziku, kateri zna dobro, temveč ga moli v laščini, katere ne zna. Morda pa misli, da bo sedela v nebesih na kakem višjem stolcu, ker čita v cerkvi iz laške knjige?“

Nad slovensko šolo v Ločniku se lahončki ven in ven spodtikajo, nadpolna mladina italijanska pa na licu mesta postopa

v smislu svojih učiteljev ter meče kamenje v prilično učilno sobo za slovenske otroke. Prijatelj našega lista je nam pripovedoval, da kamenjanje se nadaljuje, pretekli teden pa so sinovi „avite culture“ vrgli v slovensko šolo celo živinske odpadke s ceste. Učitelj je poiskal najprvo stražnika, kateri se za kaj takega, ker se liče slovenskih otrok, ne zmeni dosti, potem pa se je sel pritožiti na okr. glavarstvo. No, tukaj pa so ga tako lepó odslavili, da ni vedel, pricem da je, ko je zapustil okr. glavarstvo; vemo, pa to, da je slovenska šola izpostavljena svobodno napadom od strani Italijanov in tako ostane tudi za naprej...

Kdo se bo brigal za Slovence v takih rečeh?!

Iz Šturij. Dne 13. in 15. t. m. so se vršile pri nas občinske volitve, v prvem razredu je zmagala „liberalna“, v drugem in tretjem pa „klerikalna“ stranka.

Dosedajnemu g. županu se ne more odrekati nezmožnosti, tudi spoštovanje je užival, toda njegova stranka je uplivala nanj tako, da so drugi britko občutili mu dano župansko moč.

Zadnji čas sta dva odbornika, ki bi imela biti v izgled drugim, javno napadala z besedami č. g. župnika vsled njegovega prepričanja, in se obnašala na prav čuden način, in županstvo ni imelo niti svarilne besede.

Navedeni je dalo torej povod na odločni odpor, in stranki, ki si je sama k padcu kriva, ni se treba torej preveč zanašati na dosedajno potrpežljivost debromislivih občanov! Na svidenje po rekurzu. Občin...
Iz Podmeleca. — Škoda, da smo jo zgubili! Tako je vzdihnil marsikdo, ko je nedavno odhajala učiteljica gospodična Franja Krajnik na svojo novo mesto, v Kozano. Bivala je od mladil nog med nami in zadnjih šest let je služila tudi kot učiteljica tukaj zvesto in marljivo svojemu poklicu. Vsi smo jo zatorej imeli radi. S svojim ljubkim in prijetnim glasom pa se nam je še posebno prikupila. Bila je eden glavnih stebrov cerkvenega in narodnega petja v Melcih. Teško jo bomo tedaj pogrešali in vrla rodoljubkinja nam ostane gotovo v trajnem in hvaležnem spominu. Nekdo.

Iz Nemškega Ruta. — Maša zadušnica za blagopokojno cesarico Elizabeto je bila tukaj v sredo 21. t. m. ob 7. uri. Udeležili so se tega svetega — a žali Bog nepričakovanega — opravila v obilnem številu farani, šolska mladina, kakor tudi gosp. Rudolf Fehnel, c. kr. nadporočnik s svojimi vojaki, ki tukajšnji kraj „mapirajo“.

Iz Erdmansdorfa na Nemškem piše nam prijatelj-rojak: „Jaz, vaš domači prijatelj, doma iz Staregasela vam naznanjam, da kot nadzornik tukaj, na železnici, imam delavcev, naših Slovencev okoli sto in Italijanov tudi sto in petdeset. Kakor pa sem poizvedel, da je neki Italijan našo presveto cesarico umoril, sem vse Italijane z dela preč postal in sem toliko naših slovenskih delavcev v delo vzel. In naše slovenske fante je to veselilo, da sem Italijane vse preč odgnal.“

Tukaj na Nemškem so naši delavci, Slovenci priljubljeni, ker naši fantje ne pobegnejo preč, dokler stanovanja ne plačajo; Italijana pa tudi tukaj ne morejo trpeti. Jaz berem nemške novice, ki pravijo, da so Slovenci v Ljubljani in drugodi pregnali Italijane od dela. Tako sem tudi jaz naredil“.

Javna zahvala. — Podpisana rodbina se najtopeje zahvaljuje vsem onim, kateri so tako neutrudljivo pri požaru se trudili ogenj gasiti, vkljub pomanjkanju vode. Pretla nam je še veliko večja nesreča, ako se ne bi bilo tako neutrudljivo delalo koj s početka.

Zahvaliti se moramo posebno delavcem tukajšnje tovarne z načelom g. vodje, kateri so prvi prihiteli na pomoč s tovarniškimi brigadkami; enako drugim sosedom, kateri so nam pri takej groznej nesreči bili prva pomoč, nadalje soobčanom, ki so s svojo živino neprenehoma pomankljivo vodo dovažali, vipavskej požarneji brambi, in vsem drugim sodelavcem, kateri so bili v pomoč, nas obvarovati nadaljne nesreče.

Bog Vam stoterokrat povrni!
Aj dovščina, v septembru 1898.

Malik-Makovec.

Zgubljeno — najdeno. — Zrelotno spričevalo učiteljskega kandidata M. B. iz Viske menda, datovano v Kopru z dnem 2. julija t. l., je našel nekdo v Gorici na Travniku. Dotičnik je pisal učitelju M. B., naj se oglasi za spričevalo, ali pošta je vrnila dopisnico z opazko, da ga ne more dobiti.

Zato naj se oni gospod, ki je izgubil spričevalo, oglasi pri našem uredništvu, pismeno ali ustno, da izve naslov, kje dobi spričevalo.

Društvene vesti.

Gospod N. N. je izročil povodom grozne smrti Nj. Veličanstva, naše preljubljene cesarice Elizabete, društvu „Šolski dom“ 500 gld. z namenom, da se porabijo za dajna društvena podjetja, ki menijo na vzgojo in pouk slovenske ženske mladine v Gorici. Ko izrekamo p. n. gospodu svojo iskreno zahvalo na velikodušnem daru, izražamo svojo srčno željo, naj bi našel mnogo posnemalcev, ki bi po svojih močeh slavili spomin na preplemenito našo cesarico in podpirali naša človekoljubna podjetja.

Društvo „Šolski dom“.

Veteransko društvo v Gorici. — Oseba, ki dobro pozna razmere, nam piše: „V Gorici je nekdanje slovensko veteransko društvo; toda začelo je propadati, ker so zavladali v njem ljudje, ki iščejo povsod le sebe, — in razmere so dozorele takó daleč, da če pojde še tako naprej, mora propasti. — Italijani so društvo že davno zapustili, da jih skoro nič več ni, le v predsedstvu imajo vsled slovenske prizanesljivosti še vedno prvo besedo. Toda Čehovino va slavnost v Brancici mora odvrtiti od društva še Slovence, da ostane predsednik sam s par vrednih petoliznikov. A to ne bo več „veteransko društvo“, marveč karikatura, kar je skoro da že zdaj!“

Spomenik slavnemu Čehovinu se ni postavil radi njega, ampak v namen, da bi si neka oseba pridobila vitežki križec. — Gospod namestnik je bil v Brancici tudi baje res opozorjen, da neka prsa že čakajo na križec. Gorje, ako ga ne dobé — tedaj gotovo potijo od jeze; ako ga pa dobé, no, tedaj pa počijo od same napiljenosti in brezmejne ošabnosti! Torej pokalo bo takó ali takó!

Pri slavnosti se je grdo preziralo vse, kar je bilo slovensko; vse je nosilo nemški pečat! Vsa krivda pada na onega gosp., ki se je sukal in dobrikal le okoli visoke gospode in kazal svojo „mogočnost“. Ta gospod se je pa tudi kar najslabše obnašal, med slovenskima govorekoma pri banketu je pa mrmral in delal šum, kazaje visoki gospodi, kakó neljubi so mu taki „intermezzi“.

Slovenski narod je doživel s slavnostjo v Brancici dan, kateri si zapomni za vedno! Zabranelo so se slavnosti, kjer bi se govorilo in pelo slovenski, a gostilničarji, ki so se pripravili na nje, so imeli veliko škodo. Kar se je pa ondi ves čas vršilo, to je bil za Braniško dolino pravi pravcati skandal! No, morda bo prav radi tega predsednik — odlikovan!

Po tej slavnosti so se odprle oči marsikakemu slovenskemu slepcu, da bo videl, kam drži to veteransko, ki ne dosega niti od daleč svojega sicer lepega namena! Veteransko društvo drže danes naši Slovenci po koncu, da pomagajo s svojimi ledji držati kvisku nekaj ljudij, ki bi kaj radi igrali v deželi imenitno vlogo!

Slovenci, spametujmo se! Proč od takega veteranstva! Snujmo raje sokolska društva!“

V Vel. Žabljah na Gorškem se je vršil v prav lepem in vzglednem redu dne 11. septembra t. l. občni zbor „Branelega društva“. Govor predsednikov, tajnikov in blagajnikovo sporočilo se je vzelo z „dobro“ kliči in s pohvalo na znanje. V odbor so bili izvoljeni gg. Andrej Paljk, predsednik; Franc Vrtovec, podpredsednik; Fran Vilhar, tajnik; Jožef Vrtovec, blagajnik; Anton Vrtovec in Alojzij Kosovel odbornika.

Gospod predsednik opominja društvenike, da se še krepkeje, nego do sedaj, oklenejo društva, da vzraste v veliko močno drevo, v diko, korist in ponos naše vasi ter sklene zborovanje s trikratnim „živio“ klicem na Njega c. k. Apost. Velic. cesarja Franca Jožefa I. Na to zapojó vsi društveniki z gijnjenim srcem prelepo „Cesarsko himno“ in se začnó vsak po svoje mirno zabavati v braneji sobi.

Razgled po svetu.

Državni zbor. — V včerajšnji seji se je volilo predsedništvo. Predsednikom je bil izvoljen dr. Fuchs, prvim podpredsednikom dr. Ferjančič, drugim Lupul. Pri volitvah podpredsednikov laški poslanci niso glasovali, dočim so pri volitvi predsednika oddali bele listke.

Predsednik dr. Fuchs je imel žalni govor o pokojni cesarici, slično v gosposki zbornici princ Windischgractz.

K položaju. — Pri razpravi o splošnem položaju v seji parlamentarne komisije desnice so poslanci Ferjančič, Povše in Spincič izrazili globoko nezadovoljnost slovenskega in hrvaškega naroda radi vladnega postopanja v poslednjem času. Povše je pojasnjeval preganjanje Slovencev in Hrvatov na Primorskem in Spincič je navajal dejstva. Čehi, Rumuni in Poljaki so izjavili, da so solidarni s slovenskimi in hrvaškimi poslanci ter jim zagotavljajo vso potrebno podporo.

To kaže, da so se slovenskim poslancem odprle oči ter da so počeli delati radikalno. Desnica je solidarna, kar je posebne važnosti, ker solidarnost nemških opozicijskih strank zadnje dni ni nič več vredna in utegne se zgoditi v kratkem radi tega v državnem zboru kaj izvanrednega, kar bi ves položaj v državi hipoma spremenilo.

Trgovski minister, dr. Birenreither, ki je pretekli teden potoval po Dalmaciji in bil tudi v Trstu, mora baje odstopiti in sicer takoj, kakor bi se sklenilo, uveljaviti pogodbo neparlamentarnim potom. Naslednik bi mu bil dr. Milewski ali pa prof. Auer-sperg.

Razni nemški listi pa trde, da trgovski minister odstopi tako ali tako.

Protianarhistički kongres se snide že v kratkem. Po inicijativi Italije so spoznale vse vlasti, da treba takoj in energično nastopiti proti anarhistom, katerih je vedno več, radi česar se svet tim bolj vznemirja.

Kreta. — Vsled zadnjih nemirov v Kandi in ker še vedno ni miru, se trudi Italija pridobiti za vkupno rešenje krečanskega vprašanja zopet Nemejjo in Avstrijo, ki se nočeta več brigati za Kreto. Ker pa Italija tega ne more doseči, namerava opustiti vso daljnjo akcijo na Kreti, vsled česar bi se bavile s Kreto edino še Ruska, Francoska in Angleška.

Kitajski cesar, ki je star še le 26 let, se je odpovedal vladarstvu, katero je prevzela cesarica vdova Tsu-Hssi, ki je stara že 64 let, a je še vedno čila in jako energična ženska.

Razgled po slovanskem svetu.

Hrvatska zastava v Pulju. — O priliki zalovanja po premili cesarici je razobesila tudi „Hrvatska Citonica“ v Pulju iz svojih prostorov narodno hrvaško zastavo. Ta zastava je visela osem dni in nočij, ne da se je kdo ob njo spodtiknil. Kaj bi se bilo zgodilo v Gorici, ko bi se bila razobesila slovenska zastava? Na zahtevanje kakega „kramarja“ s curjami bi jo redarstvo ukazalo sneti! Takšne so razmere!

„Il Pensiero Slavo“ poneha izhajati. Namesto njega bo „Pensée Slave“, list, pisan v francoščini, zvanjani svet obveščal o slovanskih rečeh.

Jubilejska dobrodelna zaloga slovenskih in istrsko-hrvaških posojilnic. — (Ustanovljena v spomin 50-letnega vladanja cesarja Franca Jožefa I.) (Prosnja). — Prvi splošni zbor slovenskih in istrsko-hrvaških posojilničarjev v Ljubljani, dne 31. julija in 1. avgusta t. l. je sklenil, da tudi slovensko in istrsko-hrvaško posojilništvo praznuje 50-letnico vladanja našega cesarja, in sicer na sledeči način:

a) Ustanovi se v ta spomin dobrodelna zaloga, h kateri naj doprinašajo slovenske in istrsko-hrvaške posojilnice po svoji moči.

Ta zaloga se porabi v korist slovenskega in istrsko-hrvaškega posojilništva, osobito posojilniške literature.

Da se to izvede, pooblasti se „Zveza slovenskih posojilnic“ v Celji, ki sprejema v to svrhu doše novce, jih priobčuje in potrjuje v javnih listih slovenskih ter nalaga pri „Centralni posojilnici slovenski“ v Krškem.

b) Slovenske in istrsko-hrvaške posojilnice doprinašajo dobrodelnemu društvu „Naša straža“ 2% vsakoletnega svojega čistega dobička.

Ker je prvi splošni zbor naših posojilnic poveril podpisano načelstvo, da izvede sklepe tega shoda, za to se je ono obrnilo na slavno „Zvezo slovenskih posojilnic“, da bi ono izvršilo prvi del sklenjene te patrijotične resolucije. S pismom z dne 10. avgusta t. l. št. 149. je omenjeno slavno društvo drage volje to nalogo prevzelo; zato prosimo vse slovenske in istrsko-hrvaške posojilnice in hranilnice, da bi darovale kakošno svoto — zlasti ob priliki sklepanja svojih računov, — za jubilejsko dobrodelno zalogo ter jih pošiljale potem „Zvezi slovenskih posojilnic“ v Celji.

Ravno tako prosimo, da bi se vse naše posojilnice in hranilnice ob isti priliki spominjale kolikor le mogoče v smislu sklepa prvega splošnega shoda novega, za Slovence in za državo prekoristnega in dobrodelnega društva „Naša straža“.

V Krškem, 15. avgusta 1898.

Načelstvo

„Centralne posojilnice slovenske“.

Ljubljanska efektna loterija. — Javno zrebanje srečk loterije, katero je Njegovo Veličanstvo presvili cesar deželnemu stolnemu Ljubljani Najmilostnejše dovoliti blagovolil, se bode vršilo nepreklicno dne 4. oktobra letos ob šestih zvečer ob intervenciji občinskega sveta v mestni dvorani. Ker se bode to zrebanje že v nekih dneh vršilo, utegne nakupovanje srečk sedaj tem živahneje postati, ker je ta loterija, ki ima 2700 glavnih in pristranskih dobitkov v vrednosti 100.000 kron, nenavadno bogato opravljena in se glavni dobiček na željo onega, ki ga bode zadel, tudi v gotovini izplača. Srečke po kroni je dobiti v vseh ces. kr. tabačnikih trafikah, loterijskih kolekturah in menjalnicah.

Na Dunaju so se dne 24. t. m. stekli italijanski in avstrijski strelci; Italijani so se pri pretepu posluževali stiletov. Vzrok pretepu je bil ta, da so Italijani ukradli črno zastavo, katero so bili kupili avstrijski delavci in da je neki podjetnik odslovil 400 avstrijskih delavcev ter namesto njih sprejel Italijane. Boju je naredilo konec redarstvo.

Ustanovljene leta 1863.

Prvi primorski zavod za izdelovanje aromatiških izcedkov, likverov itd. tvrde

Fratelli Marega
Gradisca, Isonzo.

Čistilnica na par:

konjaka, siivovke, tropinovca in najfinejših likverov.

Jovarna vinskega kisa

po edino racionelni sistemi „Pasteur“.

Mojserski tečaj za stavbene ključarje. — Po naročilu c. kr. trgovskega ministerstva priredi c. kr. tehnološki obrtni muzej na Dunaju mojserske tečaje za stavbene ključarje. V teh tečajih se bodo poučevalo v strokovnem risanju, o delu v delavnici, o tehnologiji, o gradnjah, strojih in motorjih, o obrtni higijeni in odvrnitvi nezgod, o obrtnem knjigovodstvu in računstvu. Tečaji trajajo po osem tednov in bodo štirikrat v letu. Za sprejem v tečaj imajo pravico prositi stavbeni ključarski mojstri in pomočniki, če jih priporoči županstvo, zadruga ali kako strokovno društvo. Prednost imajo oni, ki zamorejo dokazati strokovno izurjenost, dalje mojstri pred pomočniki in mej poslednjimi zopet taki, ki nameravajo v kratkem svoj obrt samostojno izvrševati. Slednjič se more ozirati na tako prositelje, ki so dosegli že starost 24 let in niso prekoracili 45. leta in so že vojašine prosti. Ker se pouk vrši le v nemškem jeziku, je potrebno, da so obiskovalci tečajev vsaj v toliko zmogni nemščine, da morejo slediti predavanju. — Prošnje za vsprejem v tečaj je vložiti na ravnateljstvo c. kr. tehnološkega obrtnega muzeja (Dunaj IX/2, Währingerstrasse 59.) Vsaka prošnja ima obsegati: Starost prositeljevo, koliko časa je že mojster ali pomočnik, v katero trgovsko in obrtniško zbornico je pristojen, in naznani je tudi najbližje železniško postajo, če v stanovališču prositeljevem ni železniške postaje. Prošitelj mora navesti tudi, koliko je že izurjen v strokovnem risanju in kje si je to znanje pridobil. Učnina znaša 40 gld. in vpisnina 2 gld. Manj premožnim se omogoči obisk z oprostitvijo učnine in s podelitvijo ustanov. Prošnje za oprostitev učnine je vložiti pri ravnateljstvu ces. kr. tehnološkega obrtnega muzeja. Prošnje za ustanove je pa nasloviti na c. kr. trgovsko ministerstvo, a je iste vložiti pri omenjenem ravnateljstvu in se jim mora poleg gori omenjenega priporočila priložiti še ubožno spričevalo in domovinski list. Mojstri naj prilože obrtni list; vojaške prehodnice in delavske knjizice naj se ne prilagode. Ustanove znašajo za obiskovalce, stanujoče na Dunaju, po 80 gld. za mojstre in po 70 gld. za pomočnike; za unanje obiskovalce po 120 gld. za mojstre in po 95 gld. za pomočnike; razen tega se unanjim študentom povrne vožnja v III. razredu osebnega vlaka na Dunaj in nazaj. Upisnino mora vsak obiskovalec plačati. Komur se dovoli ustanova, ta je ob enem oproščen tudi učnine. — Prošnja na ravnateljstvo ces. kr. tehnološkega obrtnega muzeja so kolka proste, če jim je priloženo ubožno spričevalo. Prošnje za vsprejem v jednega teh tečajev se vložijo lahko vsak čas. Zelo glede uvrstitve v določeni tečaj se bode po možnosti upoštevala. V jeden tečaj se pa more sprejeti le 12 obiskovalcev. Letos se otvori morda 24. oktobra se jeden tečaj. Razglasilo o teh ključarskih tečajih je vsakemu na ogled tudi v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Gorici.

Dunajska borza
26. septembra 1898.

Skupni državni dolg v notah	100	gld.	75	kr.
Avstrijska zlata rentla	120		80	
Avstrijska kronska rentla 4%	100		95	
Ogerska zlata rentla 4%	119		65	
Ogerska kronska rentla 4%	98		10	
Avstro-ogerske bančne delnice	908		—	
Kreditne delnice	352		25	
London vista	120		15	
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58		85	
20 mark	11		77	
90 frankov	9		53 1/2	
Italijanske lire	44		10	
C. kr. cekini	5		67	

Dobro novo kolo (Waffenrad) prodaja nekdo za 70 gld. — Več pové naše upravnistvo.

Na prodaj je več hiš v Gorici. Kje, se izvé v našem upravnistvu.

Naznanilo.

Podpisaneec uljudno naznanja, da je otvoril

svojo mizarsko delavnico

ter se priporoča za vsa v to stroko spadajoča dela, bodisi gospodarska ali kmetijska, kakor tudi za izdelovanje vsake vrste stolov, slamatih ali brez slame in za vsako popraviljanje pohištva po najnižjih cenah. Nadejaje se blagohotnega podpiranja od strani sl. občinstva, beleži spoštovanjem udani

Dragotin Nabergoj,
mizarski mojster
v Gorici, Riva Corno št. 14.

Lokalnega agenta

sprejme se takoj z 20% prislužkom, brez težave in nevarnosti, za štiri patentovane, jako rabljive in obiskovane izdelke. Naslov: „H. P. M.“ na naslednike A. Oppetika, Anton Oppetik, anončni biro Dunaj, I., Grünangergasse 12.

Za prodajo šivalnih strojev in ur z nihalom

isšee spretne agente

tvrdka
Langer & Heller v Pragi.

Vsega zdravilstva
dr. Josip Kenda
naznanja svojim bolnikom, da se je povrnil s potovanja in ordinuje vsaki dan od 10. do 11 1/2 ure zjutraj na svojem stanovanju v 3-1 Vipavi.

Leta 1881. v Gorici ustanovljena tvrdka
E. Riessner, v Nunski ulici 3,
(nasproti nunski cerkvi)

priloga preč. duhovščini in slavnemu občinstvu svojo lastno izdelovalnico umetnih svetil za vsakovrstne cerkvene potrebe. Ima veliko zalogo nagrobnih vencev, za mrtvaške potrebe, voščeno svečo itd. vse po zmerni ceni. — Naročila za deželo izvršuje točno in solidno. Priporoča slav. občinstvu tudi svojo tiskarno žrk na perilo. (P. cl.)

Konsorcij goriskih pekovskih mojstrov
javlja p. n. gospodom pekom v deželi, da ima v zalogi **kvasu najboljšo kakovosti** po 56 kr. kg.
Obniti se je na G. D. Conforto na Kornu št. 12 in v pekarni: Karola Drašček, na Kornu št. 3, Peter Tomasni v Itabatišu št. 12, Andrej Fat v Gledišni ulici št. 5 in Ivana Budinja v ulici Parcar št. 16.

Trgovina z jedilnim blagom
G. F. Resberg v Gorici,
v Kapucinski ulici št. 11
ter podružnici na Kornu št. 2
priporoča to-le blago:

- Stadkor — kave — riž — mast — poper — sveče — olje — škrob — ačmen — kavino primeso — moko — gris — drobne in debele otrobe — turšico — zob — sol — moko za pitanje — kis — žveplo — cement — bakreni vitrijol itd. 20 42

Zaloga pristnega dalmatinskega žganja na debelo ter pristnega črnega in belega vina.

ODLIKOVAN
fotografski atelier
Anton Jerkič
na Travniku št. 11 v Gorici,
podružnica na Acquedotto št. 25 v Trstu,
priporoča se slavnemu občinstvu v mestu in na deželi v blagohotno podporo.

Pozor!
Nova puškarna Anton Saunig-a v Gorici, Vrtna ulica, nasproti odkritega sačnega trga, v hiši gospoda grofa Thurna, prevzema vsa v puškarsko stroko spadajoča dela kakor: vsakovrstno popravilo pušk, samokresov, prenavljanje starih pušk na vsaki novi sistem. V zalogi ima vse lovske potrebsčine. Priporočevaje se gospodom lovcem v mestu in na deželi kot specialist v tej stroki, v blagohotno podporo, zagotavljam točno in solidno postrežbo poleg najniže mogočih cen.
S spoštovanjem
Anton Saunig
puškar specialist.
225 4-4

Naznanilo.
Podpisani naznanja p. n. občinstvu, da je vno-vič odprl svojo že znano kleparsko delavnico na koncu Gosposke ulice, na Kornu št. 1, v kateri ima vedno gotove strealjke iz bakra proti peronospori, dalje meče za žve. lanje raznih sistemov ter žvepljake za sode itd. Ima zalogo bakrenih kotlov na izbero, kakor tudi ornil za kuhanje žganja. Vse po najnižji ceni, da se ne boji tekmovalca. Kupuje stari baker ter prevzema vsakovrstno kleparsko delo v mestu in na deželi. 12-9
Spoštovanjem
Makso Ornella, klepar in sodnijski zapriščeneec.

OGLAS.
Naznanjam slavnemu občinstvu, da sem po 17-letnem praktičnem svojem delovanju, v prvih goriskih izdelovalnicah utež otvoril
v Semeniški ulici št. 8
lastno zalogo z izdelovalnico tehnič. razno-vrstnih sistemov in višine, v kateri izvršujem vsa naročila, ki spadajo v to stroko, kar najhitreje in po najnižji ceni. Reference o izvršenem delu more dati slavno županstvo v št. Andrežu, kjer sem izdelal občinsko tehniko.
Prevzemam v mehanično popravilo vsakovrstne uteže, kolesa, živalne stroje in slične reči.
Imam glavno zalogo koles prvih ameri-kanskih sistemov, katera so pripoznana naj-boljša. — Vedno pripravljen na izvršitev se beleži udani
KAROL KOMEL,
v Semeniški ulici številka 8.
169 20-10

Oznanilo in priporočilo.
Podpisani si štejem v čast, objaviti slavnemu občinstvu, toliko na deželi kakor v mestu, da sem, kol veliko let stanujoč na Placuti, prevzel
ključavničarsko delavnico
v ulici Vetturini pokojnega Luka Košuta ter se pripravam za obilno obiskovanje.
S spoštovanjem
Andrej Mikluš,
ključavničar.
6-6

Zidarji in podjetniki, pozor!
Podpisani priporoča p. n. gg. podjetni-kom stavb, zidarjem in drugim
živo in gašeno apno
ter vsakovrstno opeko za stavbe, ka-kor tudi zalogo **stavbenega lesa.**
Josip Pavletič
lastnik opekarne v Mirnem pri Gorici.
176 10-8

Špedicijska poslovnica
Gašpar Hvalič v Gorici
30 51-33 v ulici Morelli 12
se toplo priporoča Slovincem v Gorici in z dežele.

Goriško pivo!
(na Goriščeku II).
Podpisani priporočam svojim p. n. ojemalcem svojo posebno dobro učežano izvozno, marno in ule-zano pivo najboljšo kakovosti, dobiva se v sodčkih po 1/4, 1/2, 3/4 in 1/2 H. kakor tudi v posebnih stekle-nicah. Zajedno naznanjam, da sem v minulemu letu svojo pivovarno znatno zboljšal in da sem rabil za va-renje dobrega piva le najboljšo blago: Zateški melj in hanaški ječmen. 6 26 13
Prošec p. n. ojemalce, da se z zaupanjem ob-račajo name in si obilno naročajo zagotavljam, naj-točnejšo postrežbo. Z najodličnejšim spoštovanjem
Fr. Waack,
pivovar.

Vinarsko
in
sadjarsko društvo za Brda
v Gorici
prodaja pristno
brisko rebulo.

Veliki prazni sodovi
iz Srbije,
iz hrastovega lesa z želez-nimi obroči, od 2, 7, 20 30 do 70 hektov, **6-7 cm. de-belosti** v glavi, popolnoma zdravi, so na prodaj. — Natanč-neje poizvedbe v hiši na Franc Jožefovi cesti št. 9. pri g. I. Sternu.
215 10-7

Krojaški mojster
FRANC ČUFER
v Gorici
v ulici sv. Antona št. 1,
izdeluje
VSAKOVRSNE OBLEKE
za moške po meri, bodisi fine ali priproste.
10 52-36
Priporoča se svojim rojakom v Gorici in na deželi, posebno pa učencem ljud-skih in srednjih šol za obila naročila.

Teodor Slabanja
srebrar
v Gorici, ulica Morelli 12
priporoča velečastiti duhovščini in cerkvenim pred-stojnikom svojo delavnico za izdelovanje cerkvene posode in orodij. Staro blago popravi, pozlati in posrebrni v ognju po najnižji ceni. Da si pa zamorejo tudi bolj rečne cerkve naročiti cerkvenega kovinskega blaga, olajšuje jim to zgoraj omenjeni s tem, da jim je pripravil napravljati blago, ako mu potem to izplačujejo na obroke. Obroke si pa preč. p. n. gospod naročevalec sam lahko določi. — Pošilja vsako blago 149 poštino prosto!

100 do 300 gld. mesečno lahko zaslužijo osebe vseh krajev s prodajo zakonito dovoljenih drž. pa-pirjev in srečk, a da ni potrebna glavnica in ni nikaka nevarnost. — Ponudbe pod Ludwlg Öster-reicher, VIII Deutsche gasse 8 Budapest. 138, 10-6

Ed. Pavlin v Gorici
v Nunskih ulicah
št. 10
nasproti gostilne „Belega zajca“
priporoča preč. duhovščini in sl. občinstvu svojo ve-liko zalogo naprobnih vencev vsake vrste, rož za cer-kve, palm, šopkov za nove maše in poroke, voščeni h sver, mrtvašk in oblek, rakev vsake velikosti, zlatih žrk, lesenih stojal za palme, zlatih loncev, svilnatih trakov vsake širjave in barv, črno rumenih, trobojnih, bisernih vencev, papirja (manšete) za šopke, papirja v vsakih barvah za izdelovanje svetil. Belega in čr-nega papirja in zlatih nog za rakev, zlata za olepšanje.
Vse po nizkih cenah!!!
Opozarjam tudi, da tiskam črke na perilo in sprejemam vsa v to stroko spadajoča dela.

Ambrož Furlan
trgovec
z jedilnim blagom
— na Tržaški cesti št. 4 v Gorici —
priporoča kavo, riž, sladkor, moko, žito, otroba, cement, vse poljske in domače pridelke, prodaja tudi kroglje za igro.
Podružnica je:
v ulici Parcar št. 10 v Podturnu.
Postreže vestno in po zmerni ceni.

Nova čevljarska prodajalnica in delavnica
Janeza Ušaj
na Travniku št. 9 v Gorici
priporoča
obuvala iz lastne delavnice za moške in ženske bodisi za odrasle ali otroke. 4-4

Visoko spoštovani gospod!
Moja žena je ležala tri mesece radi trganja in bolečin po kosteh. Ko je začela uporabljati Vaše „mazilo proti bolim po kosteh“, je vstala že po 3 dni. In današnji dan, hvala Bogu, hodl. Zahvaljujoč Vas na tom izrednem mazilu, ostajam
Vam pokorni
BARTOL LISIČKI.
V Strmcu pri Stubici, 22. aprila 1898.
Mazilo proti kostoboli (Fluid), je jako dobro lečilo proti trganju in pokanju po kosteh, revmatizmu, bolečinam v križu, proti prehladanju, pri prepihu itd. Mazilo okrepa izmučene žile, ter krepi starejše ljudi, ki trpe na slabosti nog.
Vsak zavitek mora imeti varstveno znamko, t. j. sliko Nikole Subića Zrinjskega, bana hrvatskega, ker samo tako je mazilo iz moje lekarne, ka-terto tako varstveno znamko nosi na za-vitku.
Cena jednemu zavitku tega mazila je 75 kr.
Razpošilja se vsaki dan proti post-nemu povzetju.
Kdor pošlje denar naprej, naj za to-vorni list in zavitek priračuni 20 kr.
Lekarna k Zrinjskemu
H. BRODJOVIN
Zagreb, Zrinjski trg št. 20.

Anton Pečenko
Vrtna ulica 8 — GORICA — Via Giardino 8
41 52-35
priporoča
pristna bela in črna vina
iz vipavskih, furlanskih,
briskih, dal-matinskih in isterskih vinogradov.
Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-ogerske monarhije v sodila od 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi uzoce.
Cene zmerno. Postrežba poštena.

Usojam si slavnemu občinstvu, nazna-niti, da prevzamem in izvršujem točno naročila na
kavo, čaj, olje, riž, makerone, delikatese, sadje, ribe, vina itd.
Pošiljate v omotih po 5 K. oddajam po pošti, one od 30 K. naprej pa po železnici s povzetjem.
Take pošiljate se izplačajo vsakomur, posebno p. n. gg. krečmarjem, družinam in onim, ki rabijo za dom različne jestvine ali žele o raznih prilikah nabaviti si speciali-tete, katere se na deželi ne dobi, ali pa le zelo drago, n. pr. **moške ribe in rake, sveže sadje, fino olje itd.**
Glavni moj namen je razpošiljati dobro blago in po nizki ceni.
Cenike doposljem radovoljno in brezplačno.
Za p. n. gg. trgovce imam poseben cenik in zamorem dati blagó po tako nizkih kupih, da se ne bojim konkurence.
Tudi sprejemam zastopstva in vsakojača posredovanja.
Z odličnim spoštovanjem
Ernest Pegau
TRIST
(cl.) v ulici S. Francesco št. 6.